

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. n. 48 Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe 6 luni... INSERTIUNI SI RECLAME: Linia de 30 litere pe linie, pagina IV, 80 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DAOIA.”

ANUNCIURI

Se primesc in străinătate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppelt in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Vincosa Erdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Löss in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pestha și Havas-Lafitte-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancoate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas) — Serviciul dela 21 Iunie, 4 ore seara. — Paris, 21 Iunie.

Telegrame adresate ziarelor „Debats” și „Daily-Telegraph”, anunță că guvernul Austro-Ungar ar fi decis a mobiliza trupe la hotarele Transilvaniei și Serbiei. — Generalii Rodief și Molinari, ar fi fost chemați la Viena pentru a primi instrucțiuni asupra acestui subiect.

Constantinopol, 20 Iunie.

Camera va fi probabil închisă la 23. Jonejinea trupelor lui Ali-Saib și ale lui Soliman-Paşa, în Muntenegru, pare iminentă.

Cerchezii au trecut Dunărea în noaptea din urmă și au răpit mai multe vite.

Principele Egiptean Hassan-Paşa a prânzit astăzi la Sultanal.

El a vizitat pe ambasadorul englez d. Layard.

— Serviciul de la 9 ore seara. —

Pesta, 21 Iunie.

Camera deputaților. — D. Simonyi interpellă guvernul pentru a ști dacă n'ar fi oportunitate d'a invita pe Franța și Anglia, ca puteri semnatară ale tratatului de Paris, d'a lua în onoare cu Turcia, măsuri pentru menținerea acestui tratat și asigurarea întregimii teritoriale a Imperiului Otoman.

Berlin, 20 Iunie.

Aserțiile cari pretind că principele Hohenzoln, ambasadorul Germaniei dela Paris, ar fi arătat ducelui Decazes mulțumirea guvernului său pentru declarațiile făcute lui la Camera deputaților, sunt fără temei.

București 10 Iunie

Reapărând la faș ziarul „Independența”, reproducem articolul cu care începe cel d'antăiu număr:

Când în Martie 1874, am fondat ziarul „Independența Română”, arborând falnicul drapel al neatrănării noastre; opozițiunea de atunci, ministrul de azi, căzu asupra-ne cu violența ei cea grăcioasă și ne acuză de trădare națională.

Calificându-ne de Austro-Maghiari, de propagatori ai slavismului și de precursorii germanismului la gurile Dunării. O tempora, o mores! Acea trădare națională de atunci sub bagheta fermecată de azi a d-lui C. A. Rosetti, ca președintele Camerei, și a d-lui I. C. Brătianu, ca ministru-președinte, se transformă în mantia regală. În un fapt eminent națio-

nale, ează opera partidului ce am reprezentat și reprezentăm, ni se contestă chiar de către acei care au declarat solemn adinaori în ziarele lor ca publiciști, și în Cameră ca deputați „națiunii”: „Că deslipirea noastră de imperiul otoman și ruperea vechilor noastre legături cu Sublima Poartă constituie un act de înaltă trădare națională.”

Modești în victoria ideilor și a principiilor noastre, mândri însă de conversiunea adversarilor noștri superbi, născu întrebarea: Când d-lor au fost cu adevărul și cu țara, atunci când ne combateau cu înverșunare, calificându-ne de vânduți intereselor streine, pe când noi revendicam cu demnitate drepturile noastre neprescriptibile, ca țară suverană, denunciându-ne Porții și Europei occidentale ca trădători și călcători ai tratatelor existente, sau azi, când denunciatorii de ieri se îmbracă cu veșmintele regale, haină streină lor, și proclamă independența, declarând resbelul Turciei, adinaori atât de mult laudată pentru condescendența ei față cu noi? Amare mărturisiri pentru nișee oamencare se porecesc a fi bărbați de stat și conducători ai opiniei publice!

Măreață însă victoriă pentru cei acușați de trădare națională! Mândri de această conversiune, punem întrebarea adversarilor noștri îmbrăcați cu purpură usnrpată: Când d-lor au fost cu adevărul și cu țara, atunci când ne denunciau vendetei poporului român, atrăgând atențiunea Europei occidentale și în special a Turciei asupra politicii noastre naționale, calificându-o de „politica aventuroasă”, fiind că, refuzând firmamentele Padișahului și scrisorile vizirului, pregăteam o armată bine disciplinată și bine echipată pentru apărarea drepturilor suverane ale țerei, când ora va suna, sau azi când ei trimit note superbe și pe bravii noștri soldați la fronturile țerei pentru a și vârsa sângele lor și a ne afirma ca națiune de sine-stătătoare? Amare decepțiuni pentru amăgiții lor!

Modești în victoria repurtată, mândri însă de conversiunea adversarilor noștri politici, născu întrebarea: Când d-lor au fost corecți cu țara și cu drepturile ei străveche, atunci când alergau la Sublima Poartă și pe la Curțile occidentului zicându-le: „Că opera voastră cea mare, tratatul de la Paris, ca și sângele și

milardiile ce ați vârsat și cheltuit pentru umilirea Rusiei, față cu Poarta și crearea unui bulevard la porțile Orientului pentru apărarea Turciei contra invasiunilor nordice, zilnic se nimicesc de către un regim slugăraț care vinde interesele țerei celor trei împărați de la nord, în detrimentul intereselor occidentului,” sau azi, când ei profita de acele pregătiri naționale și adevărate române pentru a proclama independența și a o susține prin mezul acelor trei monarhi, care ne adă recunosc suveranitatea, și pe care li au represintat Occidentului ca cuceritori și amenințatori ai existenței noastre politice? Ce ironia!

Modești în victoria strălucită a partidului nostru și mândri de a vedea falnicul drapel al Independenței falșăind, punem întrebarea adversarilor noștri, care luaseră angajamente față cu țara și cu streinii de a merge până la resturnarea stărei de lucruri întemeiată la 10 Maiu 1866: Când d-lor au fost sinceri cu augustul Fundator al Dinastiei române, atunci când noi susțineam că un Hohenzoln nu poate fi vasalul Porții și că: descendința unor Eroii-Împărați, numele său și impunea revendicarea drepturilor suverane ale țerei, al cărei reprezentant era el, sau când ni se răspundea: „că fericirea nu constă în monarhia hereditară nici în suveranul ce România și dete sieși, ci în legăturile noastre seculare cu Poarta, cu acea Turcia care pururea ne va salva de caotismul slavilor,” sau azi, când ei întrec voința exprimată de Corpurile Legiuitoare, declarând ca rege pe Acela căruia adinaori i refușau chiar prerogativele sale suverane înscrise în Constituțiune, amenințându-l cu „divorțul națiunii” dacă va recurge la alți consilieri? Ce dinasticism!

Plin de mândria pentru atitudinea marțială a armatei noastre în fața armatelor otomane, născu întrebarea ce adresăm acelor ce ne adă combatut cu atăta violență: Când d-lor au fost pentru bravii noștri soldați, demni descendenți ai trecutului nostru glorios, atunci când ne acuzau de risipă pentru întărirea noastră, lovind fără cruțare în finanțele și creditul țerei, sau azi când ei, proclamând independența și declarând resbelul Turciei, după ce au eşuat mai întâi a contracta un împrumut chiar cu 15 la sută și cu

garanții ipotecare, recurg acum la hărtia-monedă spre a face față unei stări de lucruri unde onoarea țerei este angajată, și pentru care datorim cu toți a ne sacrifica pentru triumful independenței noastre? Mana pe conștiință, mărturisii unde se află acea putere morală cu care v'ați laudat, și unde vă sunt economiele trămbițate? Ați promisriuri de aur și fericirea națională și nu sunteți în stare a ne da pâinea, dar a suporta greutatea coroanei României mare și independente! Ce căutați pitici în această luptă uriașă, unde se joacă soarta țerei sub ochii Acelui împărat marimimos, al cărui strămoși au pregătit reînvierea drepturilor noastre străveche, și Care, pentru a doua oară, ne oferă însemnata onoare de a încheia tratate cu noi, atât de mult criticate de voi? Părăsiți acele fotolie, lăsați locul altora, retrageți-vă, încă e timp, cel puțin veți culege recunoștința poporului care va ști să aprecieze sacrificiul ce i faceți de a părăsi puterea, după ce l'ați amăgit în acceptările sale.

Ce ați făcut cu acei bărbați de stat, cari au lucrat pentru a ne vedea considerați ca stat independent? Pentru ce nu i trimiteți înaintea Căsușiei, după ce ați avut curajul a i acușa pentru faptele cele naționale ce ei adă săvârșit, și în urma cărora vă puteți împodobi pepturile cu coroane și cordoane pe care, ca republicani adineoari, le denunciați poporului, ca însemne de lașitate și de vînzare la strein a drepturilor țerei?

Am ținut a vă spune adevărul în toată golițiunea lui, căci azi vă mărturisim solemn că venirea voastră la putere semnifică pentru noi arborarea semi-lunei, și îngroparea coroanei celei strălucite ce România pusesse pe fruntea Augustului nostru Suveran, ca o aureolă, pe timp de cinc ani. Azi însă, când independența României este un fapt împlinit, când magnanimitatea Imperator al tuturor Rusiilor, Alexandru II, se află în mijlocul nostru ca aliat, și cu o armată impunătoare pentru a face a se respecta augusta Sa voință azi când visul nostru de aur s'află realizat, reapărăm pe arena publicității, cu conștiința satisfăcută, pentru a susține eazăși opera cea mare cu care v'ați servit în contră-ne pentru a ne resturna, ează ca buchet vă oferim circulara lui Savfet Paşa,

căci pentru noi, Turcia de mult a încetat de a exista, și protestele ei în contră-ne nu adă altă valoare de cât agonia ofticosului care tot speră a trăi prin ajutorul medicilor pe când plămânul se află în deplină putreziciune.

Salutăm dară cu mândrie această zi măreață și urăm auguștilor aliați și bravilor lor oșteni, isbandă mare și renașterea Orientului. Am zis.

Eată cum apreciază „România Liberă” demisiunea D-lui C. A. Rosetti.

In No. său din 9 Iunie:

D. C. A. Rosetti a demisionat de la președinția Adunării.

Modal în care d-sa a demisionat, și cuvintele pronunțate cu ocaziunea acestei demisioni de către d. C. A. Rosetti, sunt foarte semnificative în starea actuală a lucrurilor.

D. C. A. Rosetti este unul din aceia, cari cugetă serios când face ceva; el este, și a fost căpetenia cea mai însemnată a partidului liberal; el este și a fost rațiunea care calculăză a întregului partid, forța de cohesiune, care ține strâns lângă un miez atâtea firimituri umane.

Faptul acesta face demisiunea sa și mai semnificativă.

„Nu e comunitate de idei și de acțiune între mine și majoritatea Camerei”, declară d. Rosetti în demisiunea sa.

„Nu'mi refuzați demisiunea, căci mă veți sili să plec și din Cameră”, răspunde d. Rosetti deputaților cari vorbesc contra primirii demisionii.

„Nici o putere omenescă nu mă va mai putea face să mă urc la birou”, repetă d. Rosetti Camerii, care-i respinge demisiunea.

Toate aceste mișcări, dacă le vom privi serios — și n'avem dreptul să le privim alt-minterde — manifestă o situațiune încurată de a cărei responsabilitate d. Rosetti, tot-dea-una prudent în actele sale, voese să fie liber.

Sub aceste cuvinte grave „necomunitate în idei și în acțiune”, sub acea hotărâre tenace de a stărui în demisiune, trebuie să stea ascunsă o mănuire puternică a președintelui, mănuire de cură din cauze foarte legitime.

D. Rosetti este un luptător prea bătrân, pentru a mai alerga după fala copilărească a unor votari de încredere. Când d-sa declară că „nu mai este comunitate de idei și de acțiune între mine și majoritatea Camerii”, această declarațiune trebuie să fie adevărată, și d. Rosetti va fi trebuit să prevadă toate consecințele ei.

Intr'un stat în care regimul constitu-

țional este un fapt împlinit, când magnanimitatea Imperator al tuturor Rusiilor, Alexandru II, se află în mijlocul nostru ca aliat, și cu o armată impunătoare pentru a face a se respecta augusta Sa voință azi când visul nostru de aur s'află realizat, reapărăm pe arena publicității, cu conștiința satisfăcută, pentru a susține eazăși opera cea mare cu care v'ați servit în contră-ne pentru a ne resturna, ează ca buchet vă oferim circulara lui Savfet Paşa,

— Unde?

— La un hăinar.

Această vizită era într'adevăr necesară. Hainele lui Fileas Fogg și ale lui Fix erau adrențite, ca cum gentlemanii s'ar fi bătuți pentru onorabilii Ramerfield și Mandiboy.

Peste o oră, amândoi cuviincios îmbrăcați și curății, se întorceau la otel.

Acolo Vântură Lume aștepta pe stăpânul său, armat d'o jumătate duzină de revolvere și pușcanele cu șase focuri.

Când zări pe Fix însoțind pe d. Fogg, fruntea i se întunecă. Auzind însă de la mistres Auda cele întemplate, Vântură Lume se liniști.

Era învaderat că Fix nu mai era un inamic, ci un aliat. Se ținea de cuvânt.

Prânzul terminat, li se aduse o trăsură pentru a-i duce la gară. În momentul de a se sui în trăsură, d. Fogg zise lui Fix: „N'ai mai răzut pe acel colonel Proctor?”

— Nu, — răspuse Fix.

— Mă voi întoarce în America ca să'l întâlnesc, — zise liniștit Fileas Fogg. — N'ar fi demu ca un cetățean englez să se lase a fi tratat ast-fel.

Agentul surise și nu mai răspuse nimic. Se vede însă, că d. Fogg era din acea

spiiță de Englezi cari, dacă nu tolerează duetul la ei, se bat în străinătate, căud este vorba pentru a-și susține onoarea.

La șase ore fără un quart, călătorii ajunseră la gară. Trenul era gata de plecare.

În momentul când d. Fogg era să plece, apropiându-se de un funcționar, îi zise: „Amicul meu, ce turburări au fost astăzi la Sant-Francisco?”

— A fost un meeting domnule, — răspuse funcționarul.

— Am observat oare-care inferbințală pe strade.

— Da, un meeting alcătuit pentru o alegere.

— Alegerea unui general șef, fără îndoielă? — întreba d. Fogg.

— Nu, domnule, a unui judecător de pace.

După acest răspuns, Fileas Fogg se sui în vagon, și trenul plecă îndată.

(Va urma).

PARTEA LITERARA.

OCOLUL PAMENTULUI

IN 80 DE ZILE XVI.

Mistres Auda, rezemată de brațul lui Fileas Fogg, privea cu mirare această scenă aglomerată, și Fix era să întrebe pe unul din vecinii săi cauzele acestei ferberii populare, când izbucni o mișcare mai pronunțată.

Urșalele și injuriile se îmulțiră. Semnul stindardelor se prefăcu în armă ofensivă. Nu se mai vedea mâni niciari, numai pumnii amenințători. Între cel după înveșită trăsuri și omnibusurilor oprite în drum, și oș de jos începură boxări bine numerite. Toate deveneau proiectile. Cizmele, pantofii descriu în aer traieturi bine îndreptate; chiar câte-va revolvere auzelează cu abieretele lumii detunările lor maxime.

Mulțimea se îmulzea pe treptele scării. Una din cele două partide era învaderat respinsă, fără a vre unul din cei privitori să poată ghici dacă câștigul era al partizanilor lui Mondiboy sau al lui Ramerfield.

„Cred că este prudent să ne retragem”, zise Fix care ținea ca „omul lui” să nu primească v'o lovitură. Dacă chestia ar fi despre Anglia și ne-ar recunoaște, am fi compromiși în învălmășală!

— Un cetățean englez... — răspuse Fileas Fogg. Dar Gentlemanul n'avu timp să și termine fraza. În urma lui, după țara ce proceda scara, izbucneau răcnete asurzitoare. Strigau: „Urah! Hip! Hip! Mandiboy! Era un cârd de alegători cari soseră pentru a goni pe partizanii lui Ramerfield.

D. Fogg, mistres Auda și Fix se treziră între două focuri. Era prea târziu ca să poată scăpa. Acel torent de oamneni armați cu bastoane de plumb și cu drugi de fer, nu'l puteau străbăta.

Fileas Fogg și Fix, voind să adăposteașă pe juna femee, fură îmulțiiți. D. Fogg, flegmatic ca de obicei, voi să se apere cu armele naturale pe care natura le-a pus în vârful brațelor ori-cărui Englez, dar în zadar.

Un nămilă de om cu barbete roșii, față aprinsă, lat în spete și care părea că i capul bandei, ridică teribilii pumni asupra d-lui Fogg, și ar fi lovit tare pe gentleman, dacă Fix, din devotament, n'ar fi primit în loen'l lovitură. O gălcă mârșoară se născu îndată sub pălăria agentului turcit ea o căciulă.

„Yankee! — zise d. Fogg, aruncând adversarului său o căcutură de adine despreț.

— Englez! — răspuse cel alt.

— Ne vom vedea.

— Când îți va plăcea. Numele domniale?

— Fileas Fogg. Al d-tale?

— Colonelul Stamp Proctor.

După acestea valul trecu. Fix fu trântit jos și se sculă, cu hainele ropte, dar fără lovitură serioasă. Haina de drum i se rupse în două, iar pantalonii îi semănau cu ai unor Indiani — afacere de modă — cari nu și'i pun de cât după ce le scoate fundul. Totuși, mistres Auda fusese apărută, și numai Fix câștigase un pumn.

„Îți mulțumesc, — zise d. Fogg agentului, îndată ce fură liberi.

— N'ai de ce, — răspuse Fix, — dar să mergem.

— Unde?

— La un hăinar.

Această vizită era într'adevăr necesară. Hainele lui Fileas Fogg și ale lui Fix erau adrențite, ca cum gentlemanii s'ar fi bătuți pentru onorabilii Ramerfield și Mandiboy.

Peste o oră, amândoi cuviincios îmbrăcați și curății, se întorceau la otel.

Acolo Vântură Lume aștepta pe stăpânul său, armat d'o jumătate duzină de revolvere și pușcanele cu șase focuri.

Când zări pe Fix însoțind pe d. Fogg, fruntea i se întunecă. Auzind însă de la mistres Auda cele întemplate, Vântură Lume se liniști.

Era învaderat că Fix nu mai era un inamic, ci un aliat. Se ținea de cuvânt.

Prânzul terminat, li se aduse o trăsură pentru a-i duce la gară. În momentul de a se sui în trăsură, d. Fogg zise lui Fix: „N'ai mai răzut pe acel colonel Proctor?”

— Nu, — răspuse Fix.

— Mă voi întoarce în America ca să'l întâlnesc, — zise liniștit Fileas Fogg. — N'ar fi demu ca un cetățean englez să se lase a fi tratat ast-fel.

Agentul surise și nu mai răspuse nimic. Se vede însă, că d. Fogg era din acea

țional funcționează într'un mod regulat, președintele unei camere este reprezentantul cel mai fidel al majorității care a dat guvernul, și consiliul total cel mai intim al cabinetului.

Lucrul acesta este așa de adevărat în constituționalism, încât tot-dec-una încrederea sau neîncrederea într'un guvern, este manifestată și prin alegerea unui birou mic sau ostil cabinetului.

Faptele petre înduc-se ast-fel în regimul constituțional, ne permitem a ne pune următoarele într'ăbări:

D. C. A. Rosetti, fiind ieri reprezentantul credincios al majorității Camerei și mijlocitorul acestui incredibil pe lângă guvern, demisionând astăzi pe motivul declarat, desființându-se numai de majoritatea Camerei, sau și de majoritatea de cabinet?

Intrebarea aceasta își are o mare însemnătate constituțională.

Dacă d. Rosetti se găsește în neconformitate de vederi cu Camera, dar în perfectă conformitate cu cabinetul, atunci acordul dintre guvern și puterea legiuitoare este distrus, și consecințele desaccordului trebuia să se manifeste îndată.

Dacă însă d. Rosetti, stegarul partidului liberal, nu se mai găsește în conformitate de vederi nici cu Camera, nici cu guvernul, atunci chestiunea devine foarte îngrijitoare, și noi avem dreptul de a cere în numele opiniei publice de la ex-președintele Camerei, toate lămuririle asupra motivului, care l'a silit să facă o ruptură politică între sine și amicii săi de trei-zeci de ani de luptă.

D. Rosetti, ca ziarist, este dator să lămurizeze opinia publică, și opiniunea publică are dreptul să ceară lămuriri de la acela care, în toată viața sa, a făcut continuu, în vremurile grele, apel la cenzură.

Nu este permis omului politic a arunca țara în incertitudinile unei stări neapărat rele.

Până când fostul președinte al Camerei, ne va spune verde motivele demisionii sale, ca ziarist și ne vom permite a ne face resonetul cător-va din coniecturile combinate spre a explica această demisiune.

D. Rosetti — se zice — era de la început deșugat de această oamărie în care, pentru nenorocirea partidului liberal, a intrat atâtea nulități, și se simțea foarte genat a fi reprezentantul unei asemenea majorități.

D. Rosetti — se zice — era indignat de acea lipsă de civilitate parlamentară și de demnitate necesară, ce se manifesta aproape zilnic în palatul națiunii, transformat uneori într'un bălcu de zăpăceală.

D. Rosetti — se zice — era revoltat de lipsa de patriotism a nedisciplinaiților săi discipoli, cari, în momentele cele mai grele pentru România, lipseau de la postul încredințat de națiune, împiedicând și pe cei activi de a lucra, și făceau ast-fel să se cheltuiască în deșert, și timpul, și forța, și averea națiunii.

D. Rosetti — se zice — nu putea suferi străngămirile nedemne ce se făceau miniștrilor acuzați de comitetul de șeapte, și, văzând autoritatea sa nesocotită de către cei ce voesc a întârzia procesul, a demisionat.

Ne sciind dacă acestea sunt adevăratele cuvinte, cari au obligat pe d. Rosetti să se retragă de la președinția Adunării, și temându-ne ca nu cum va complicațiunile exterioare, pânguritoare pentru țară, să fi precipitat acest act extrem al d-lui Rosetti, așteptăm cu entul său spre a ne lămurii.

Noi ne am arătat adese ori părerile noastre asupra acestei Camere egite, permitându-ne a repeta cuvintele unei căpetenii liberale, din beția națiunii, răd dirigență de conducătorii săi.

Noi ne am dat cu entul și în chestiunea miniștrilor acuzați, așa cum impr-jurările politice comandă ori-cărui bun cetățean a face.

Otărății a combate miseria, cari rod edificul nostru social, ne exprimăm sincera părere de rău pentru deciziunea luată de d. C. A. Rosetti, omul cel mai cu calcul din partidul liberal. (1)

În anul din numerile viitoare, vom arăta unde este elementul de distrucțiune al partidului liberal și mijlocul de împ-dica ruina sa.

Ziarul francez: *L'Orient* din București publică în No. său din 9 Iunie un mic „entre-filet” în următoarea cuprindere:

(1) Aici nu prea înțelegem bine sensul paragrafului: conține el un compliment la adresa d-lui Rosetti sau din contra o teribilă și ironică imputare??

„*Timpul*”, care publică un lung articol sub titlul „*a sensation*”, Dictatura C. A. Rosetti, păzește cea mai profundă tăcere asupra demisionii președintelui Camerei.

Mărturisim că nu ne dăm bine seamă de ce a voit să zică sau să de a înțelege „*L'Orient*” prin aceste rânduri.

Mai înainte de toate, cititorii noștri au putut vedea articolul ce l'am publicat asupra zisei demisionii chiar în ziua când „*L'Orient*” publică liniile citate mai sus.

Prin urmare „*L'Orient*” s'a prea grăbit a vorbi și mai bine păzea această tăcere pe care ne o impută nouă.

Însă, chiar în cas când n'am fi zis nimic despre acel eveniment, ne întrebăm ce a voit a proba „*L'Orient*” denunțând *ubi et ubi* această a noastră tăcere? Am fi fericiți dacă confratele nostru în ziaristică ar bine voi a ne scote din nedemirire.

Cât pentru calificativul de: „*a sensation*” ce l'atribue articolului nostru: *Dictatura C. A. Rosetti*, nu putem de cât a' mulțumi, căci fără îndoială, el a voit să constate prin acele cuvinte că acea publicațiune a produs o mare *sensation*.

Vă suntem foarte recunoscători, și vă zicem: „*A charge de revanche*” dacă se va înfățișa ocaziunea.

DIN AFARA.

Se comunică din fostul cartier general de la Ostrog următoarele:

La 16 Iunie turcii în număr de vre-o 10 mii au atacat pozițiunile muntenegrene de la Rafina Glavița, care nu era apărate de cât de 5 batalioane. Lupta neobișnuit de înverșunată a durat ziua întregă, de oare ce turcii în cinei rânduri au încercat a da năvală asupra pozițiunilor. Muntenegrenii au respins atacurile și turcii s'au retras la Spuz. Turcii au pierdut 2900 oameni, iară muntenegrenii numai 115 morți, 5 răniți.

În curând vor pleca din Guban 22 vagoane, transportând trenul sanitar prusian pe câmpul de război de la Dunăre. Acest tren e destinat pentru invalizi și a fost compus pe speșele societății filantropice germane. Ambasada turcească de asemenea adună și primește ofrande pentru răniții turcești.

Ziarele germane și englezești urmează a discuta coprinsul răspunsului Principelui Gortziacoff la circulara Lordului Derby. Ast-fel trebuie să credem, că desmintirea „*Coresp. Polit.*” pe care am comunicat-o în zilele trecute, nu este cu totul exactă și că tot există un asemenea răspuns.

După știrile ziarului „*Standard*” atât legiunea polonă, cât și voluntarii maghiari vor fi trimiși ca să apere cetatea Erzerum. „*Standard*” nu ne spune însă, dacă legiunea polonă și voluntarii maghiari există deja.

După știrile ziarului „*Standard*” atât legiunea polonă, cât și voluntarii maghiari vor fi trimiși ca să apere cetatea Erzerum. „*Standard*” nu ne spune însă, dacă legiunea polonă și voluntarii maghiari există deja.

SCIRILE TELEGRAFICE ALE FOILOR STREINE

St Petersburg, 17 Iunie.

Se comunică oficial din cartierul general al armatei din Asia: La 15 Iunie 3 oare după amiază zi trupele turcești din Kars au făcut o eșire contra coloanei rusești a lui Heimann. Zece batalioane turcești cu două tunuri au ocupat înălțimea de la Tsiific și au început focal contra lagărului rusesc de la Mawartan. Focal artileriei rusești i-a silit a se retrage. Fiind atacat din dos turcii au luat-o apoi la fugă, lăsând 200 morți în arma lor. Rușii au pierdut 11 morți și 107 răniți.

La 14 Iunie s'a apropiat o coloană turcească de Bajarid, s'a retras însă din înaintea infanteriei rusești.

La 13 Iunie s'au avut loc la Sotși o înverșunată luptă de reconștere; în care

turcii au avut opt morți și mulți răniți. Rușii au avut un rănit.

La 14, turcii au atacat pozițiunile de la Lamebah, au fost însă siliți a se retrage lăsând 10 oameni pe câmpul de bătăie. Rușii au avut 6 morți și 12 răniți. În urmă turcii au făcut un nou atac, în care Rușii au pierdut 1 mort și 2 răniți.

La 13 Iunie, monitoarele turcești au bombardat în curs de 4 canuri, Hory, dar au fost silit a se retrage cu mari pierderi.

Constantinopol, 17 Iunie.

O depeșă a lui Mukhtar-Pașa anunță, că la Molla Suleiman a avut loc o luptă, în care rușii au fost respinși.

Londra, 16 Iunie.

Klajka a plecat cu misiune specială la Erzerum. El se va pune la dispozițiunile comandei supreme. Se asigură, însă, că el este în încreștat a raporta sultanului despre adevărata situațiune din Asia, de oare-ce Sultantul nu are încredere deplină în oamenii ce l'înconjură.

Moscva, 18 Iunie.

Astăzi au sosit aici cei dintr'ăbu prizonierii turcești de pe câmpul de război din Asia și anume 22 ofițeri și 97 soldați. Vor fi transportați la Twer și Wladimir.

CORESPONDENȚA PARTICULARĂ A TIMPULUI

Cernăuți, 16 Iunie 1877.

Ar fi o greșală, dacă ar crede cine-va că tăcerea de până acum a Bucovinenilor însemnează indiferența Românilor din Bucovina față cu evenimentele importante, ce se petrec în țara-mună. Tot Românul, tineri ori bătrani, mai cu deosebire însă partea inteligentă a populațiunii române de aici, care are conștiința și mândria naționalității sale, privește cu cel mai viu interes și cu cea mai mare încordare la evenimentele istorice, ce se desfășură peste Milcov; fără îndoială puține inime de oșteni bravi vor fi cuprinse la Calafat sau Giurgiu, față cu tunurile inamicului, de îngrijirea, care coprinde pe Românii de aici, când primesc știrile despre micile ciocniri, care au avut loc până acum și care au dat dovadă despre vrednicia Românilor pe câmpul de bătăie. De și suntem în propria noastră țară, din toate părțile ne găsim înconjurat de elementele străine, care s'au așezat pe pământul nostru și care între altele pândesc, cu o bucurie răutăcioasă, spre a descoperi cel mai mic defect la frații noștri; așa dar cel mai mic succes trebuia să producă în noi o bucurie, cu atât mai via cu cât el impune tăcere gurelor rele și cu cât el silește pe acestea, care la început judecău cu dispreț armata română, să înceapă a se rosti un mai obiectiv, mai neapărtăbit și a critica cu mai multă considerațiune.

Cine cunoaște istoria militară a Austriei nu mai are îndoială despre vitejia războinică a soldatului român; cu atât mai mult trebuia dar să ne bucurăm, încredințându-ne, din micile ciocniri, care au avut loc până acum la Dunăre, că virtutea militară nu se mărginesc la o singură provincie, ci este o însușire caracteristică a tuturor Românilor, atât din Austria cât și din România. Dacă apoi multele noastre manifestațiuni de iubire frățească și de simpatii de rasă au avut în țara noastră un caracter mai mult privat și intim și nu au trecut peste granițele micului nostru pământ, cauzele sunt cu deosebire do.

Înainte de toate până acum nu avem încă nici un organ de publicitate al nostru, în care s'ar putea rosti opiniunea tuturor claselor ale populațiunii și prin care s'ar putea manifesta în public pulsațiunile vitejii noastre naționale. Afură de aceasta, mai ales în manifestațiunile de oarecare valoare materială, trebuia să urmăm cu oare-și care precauțiune, pentru că să nu dăm ocaziune la bănneli neînțelepte și adesea imprăștiate cu rea voință de către adversarii noștri.

Sub-scrierile pentru scopuri umanitare și cu deosebire pentru „*Crucea Roșie*”, care are un caracter in-

ternational, numai arare-ori pot întâmpina greutăți din partea unui guvern drept și cătuși de puțin imparțial. De și prin aceasta se exprimă simpatiele și simțimintele noastre din înrudire cu locuitorii altor țări, forma acestor manifestațiuni e cu totul lenă. Era numai vorba de a nu călca cu această ocaziune, formele legale și de a nu da loc la interpretări greșite.

Tocmai pentru toate acestea, colectele în bani, scame, bandage etc. ce s'au trimis ori se vor trimite de aici la București pentru societatea *Crucea Roșie*, sunt de un caracter cu totul privat; și ne-am ferit de a recurge la măsuri de o publicitate mai întinsă precum: formarea de comitete, chiamări, afșuri ș. a.

Un număr de dame române, din familiile noastre cele mai de frunte, au adresat pe cale privată amicilor și amicelor lor din deosebite orașe și de deosebite naționalități următoarea scrisoare:

P. T.

În România, vecina noastră, s'a aprins un război crâncen cu toate nefericirile și suferințele ce aduce fie-care război în armă sa. Compătimirea este generală, și fie-care inimă privește cu vie durere la cei răniți pe câmpul războiului și la lacrimile și neajunsurile familiilor lor.

Este un act sacru de umanitate a alianțelor celor nefericiți, o sântă datorie a ajutora pe fie-care ce pătimește. Suntem dar convinși că exprimăm o dorință generală, dacă ne adresăm către tot publicul din Bucovina și mai ales către Românii și Româncele din țară cu invitarea de a participa la acest act umanitar cu ofrande din parte-le și colecte de ajutoare făcute în cercul amicilor și cunoscuților.

Ca expedițiunile particulare să nu greșesc scopul lor, s'a manifestat dorința ca să se fixeze un loc de centralizare. Vă rugăm dar P. T. d-ni și d-ne să bine-voiți a trimite ofrandele în scame, bandage sau bani ce veți bine-voi a sacrifica pentru acest scop umanitar către adresa d-nei Natalia Hurmuzachi în Cernăuți sau d-nei Elena Popovici în Suceava spre a fi expediate imediat cu listele bine-făcătorilor către comitetul central al „*Crucea Roșie*”.

Cernăuți, Mai 1877.

Victoria Zotta, Eufrosina Hurmuzachi, Eufrosina Petriro, Maria Petrino, Pulchra Stireca, Catina Vasileco, Aglaia Vasileco, Anisia Mustazza, Olga Grigorcea, Elena Popovici, Natalia Hurmuzachi.

Rezultatele de până acum sunt foarte îmbucurătoare judecând dupe sumele sub subrisse cu deosebire dacă considerăm, că țara noastră e mică, că puține familii sunt bogate și că în anul din urmă am avut o grea criză economică și monetară. Și mai îmbucurător e faptul, că multe dintre familiile de proprietari neromâni și mai ales armenii au luat parte cu o nobilă dărniciă la această operă umanitară strângând ast fel mai tare legăturile de amicie și frăție cu Românii.

Doamna Natalia Hurmuzachi a adunat până acum acum 2000 franci și d-na Elena Popovici vr'o 800 fr. pe cari i-au trimis la adresa „*Crucea Roșie*” din București.

TEATRUL DE RESBOIU

Bechet 25 Mai st. v. (de la corespondentul nostru special de pe câmpul de război). Abia sosit aici, am avut fericita ocaziune a fi martor la o luptă, care trebuie să facă pe fie-care Român Moldovean să tresalte de bucurie văzând cum Moldovenii noștri știu a se bate cu Turcii. Nu vă puteți închipui cât n'am bucurat gândind aici în Bechet staționând ostașii dorobanți din Iași sub comanda mult inteligentului și cunoscutului căpitan G. Dimitriu.

În seara de 23 Mai la ora 7 1/4, o trupă de țarci a răpit un cârd de vr'o 53 vite ale sătenilor. La moment a dat căpitanul G. Dimitriu alarmă și peste două minute se porni acest brav căpitan cu un pluton de 60 oameni din compania a 5-a a regimentului 13 de dorobanți spre a fugări trupa turcească. În același timp, d-nii sublocotenenți Scărlătescu și Teodorescu au plecat cu o secție de 10 oameni tot în loca acestor țarci, însă pe un alt drum.

Trupa turcească a fost deja departe cu prada și abia o puteam zări în zare, căci ea se îndreptase spre malul Jiuului. Drept să spun, mie nici un mi veni să cred, că românii noștri vor putea avea un succes oare-care. Curiositatea însă de a vedea, ce vor face oștenii noștri leșani, nu m'ă lăsa să stau locului, ci prompt cu datoria mea de corespondent, m'ă pornii și eu în urmă. Dar răd greș auderem pe acest drum, căci m'ă dădusem toată siliința a nu perde din ochi pe Românii noștri din plutonul d-lui căpitan G. Dimitriu.

În sfârșit văzând că Românii fac cu drumul lor un înconjur și terenul fiind foarte rău, n'am decis să stau locului în pozițiunea care m'ă permise să pot observa toate mișcărilor atât ale românilor, cât și al turcilor. Planul d-lui căpitan G. Dimitriu pentru a lua turcilor prada din mână, a fost foarte ingenios pregădit, și de minune aplicat. Căpitanul cânta să ească turcilor înainte, străbătându-le drumul, și atâcându-i apoi din două părți. Și într'ădevăr, după un marș în pas gimnastic prin mlaștină și moșuri, a reușit să percură 3 și jum. kilometri în scurtul timp de 19 minute. Prin acest marș forțat, căpitanul a strălucit și împedecat drumul vrăjmașului.

Dar din dreapta, și secția d-lor sublocotenenți Scărlătescu și Teodorescu se apropiară din ce în ce mai mult de țarci, ast-fel în cât acești bași-buzuci, înspăimântați fiind de curajul românilor, au luat fuga în cea mai mare grabă, lăsând în urmă prada lor. Trupa turcească fugi sub focurile românilor și ajutată fiind de întunecimea nopții, s'a ascuns dincolo de apa Jiuului în o mlaștină cu stuf. Căpitanul G. Dimitriu, văzând și dar scopul expediției sale reușit în modul cel mai strălucit, a ordonat încetarea focului, regulând ca 10 oameni să treacă riuul în not, pentru a întoarce cele 65 vite răpite de trupa turcească. Acest ordin s'a executat cu cea mai mare acuratețe. Din români nici unul n'a fost căzut și n'a fost rănit, iar turcii au pierdut mulți răniți și 2 morți.

În săntee și plini pe veselie se întoarse soldații români, redând sermanilor săteni vitele lor.

Dorobanții imi povestesc cu un aer plin de entuziasm, vitejia și sângele rece a d-lui locotenent Olănescu, a sublocotenentilor Scărlătescu, Teodorescu și Alexandrescu, și mai ales a căpitanului G. Dimitriu. Demn de laudă a deasemenea curajul d-lui sub-loc. Scărlătescu, care spre a putea urnări mai departe pe inamicul, s'a aruncat în apă și a trecut Jiuul în not.

Aceasta a fost prima întâlnire cu Turcii dorobanților noștri leșani. Deși lupta na fost mare, totuși stăt soldații, cât și ofițerii au dat probe de vitejie și inteligență și dău orașului și județului Iași dreptul a spera în fapte victorioase ale regimentului 13 de dorobanți.

(Corespondent Balas).

CAMERA

Ședința de Joi, 9 Iunie.

Ședința se deschide la ora 2 și jum. p. m. sub președinția d-lui Al. Tiriachiu, fiind prezenți 74 dd. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare. D. Colibășanu anunță o interpelare în privința Societății de asigurare „*România*”, care, ca și „*Dacia*” are pierderi mai mari de cât capitalul și rezervele. Cere deci o anchetă care să constate situațiunea societății.

D. ministru al justiției răspunde, că are de gând a însărcina cu această cercetare pe d. Opranu, îndată ce se va înapoia de la Slatina.

D. ministru de Război depune la birou proiectul de lege pentru un credit de lei 149,000.

Adunarea decide să ia în dezbateră raportul relativ la ancheta numită pentru alegerea col. al III-lea din Bolgrad. Raportul conține cerând invalidarea alegerii și să se facă observații d-lui prefect pentru conduita ce a avut în acea alegere.

D. Parafos espone îngrijințele și abuzurile ce s'au făcut în județul Bolgrad, de către d. Boldar Lătescu, care n'a oțutat

și nu caută decât să răbuna contra poroanelor care nu îi plac, îngrozind lumea prin purtarea și actele sale.

D. prim-ministru promite, că dacă se va constata cel mai mic abuz, va destitui pe acel prefect.

Punându-se la vot concluziunile raportului, Camera le adoptă, invalidând alegerea.

D. Holban amintește, că demisiunea d-lui C. A. Rosetti a fost respinsă în unanimitate și cu toate acestea se pare că d-na persistă în dimisiunea d-sale. Rogă deci pe d. Rosetti să nu facă, ca totuși acum la sfârșitul sesiunii, Adunarea să se despartă sub o impresiune atât de neplăcută. (aplaus.)

D. C. A. Rosetti zice, că dimisionând a declarat, că nici o putere umană nu îl poate readuce p'acel fotoliu. Insa aplausele Camerei sunt mai presus de toate omenirii (Aplaus.) Ceea ce l'a făcut să creadă că nu mai e în comunitate de idei cu majoritatea, a fost, pentru că Adunarea nu se întrunira de cât pe la trei ore, când erau atâtea lucrări importante de făcut. Apoi este și împrejurarea, că în toată viața a combătut arestările preventive și strângerea proceselor și judecăților. D-na nu poate aproba amânarea indefinită a trimiterii la sesațiune a examinărilor datii în judecată. D-na ca bătrân, nu ar vrea să facă greșeli acum la sfârșitul carierei, pe când tinereii să timp de a le îndrepta.

Prin urmare încă odată declară, că nu poate reveni, de cât după ce acel proces se va fi trimis la Casațiune.

O voce: Il trimitem!

D. Hazag: Aceasta este o întâmplare foarte tristă! Si eu imi dau demisiunea chiar astăzi!

D. C. Rosetti: Ce are a facei lucrările pot continua și are cine să le conducă!

D. P. Ghica crede, că numai Comitetul de acuzare poate să conserve Camerei pe președintele ei, dacă comitetul își va face datoria cel puțin de acum înainte.

D. ministrul de esterne observă, că guvernul până acum nu s'a amestecat în această afacere. Insa guvernul acum este dator către țară și constituțiune și către acușai chiar, de a face apel la Adunare, ca să facă dreptate, punând capăt acestei cauzii și aceasta cât mai curând.

D. P. Grădișteanu zice, că trecutul bătrânilor cu cât e mai mare, cu atât mai mare e și datoria lor de a conduce țara în împrejurările de față, iar nu a o lăsa pe mâna unor junți debili.

Adunarea însă nu poate fi acuzată că n'a lucrat, căci toate proiectele ce i s'au prezentat, le-a votat să le-a dat o soluțiune oare-care. Nici în privința acușării ex-ministrilor nu e Camera vinovată, ci numai comitetul de acuzare. Prin urmare este evident, că între Camera și președintele său nu există nici un disentiament, nici o divergență.

D. C. A. Rosetti roagă Camera să nu mai poardă timpul cu asemenea bagatele. Cât despre cele zise de D. P. Grădișteanu, observă, că acelea n'au venit din inimă, căci atunci ar fi zis ca Simion: Acum liberăz pe robul tău. Se poate? Noi cei bătrâni suntem tari, și trebuie să lucrăm! Din contra, cei tari sunt cei tineri și ei sunt cel puțin tot așa datori să lucreze și să facă ca neînțelegerea să dispară.

D. E. Stătescu crede, că adevărată cauză pentru care nu s'a urnit din loc procesul ex-ministrilor, este, că nimeni n'are inima ca să foloseze actele de acuzare în aceste vremuri grele. Este de părere, ca să se retragă acuzarea, și a nu da streinilor spectacolul unor lupte politice, tocmai în asemenea împrejurări complicate și grave. D-na ori-cum cum, și a nu putea lua parte în comitet, de și s'ar putea completa mai bine prin oamenii de talent ca d. P. Grădișteanu.

D. Al. Stoloianu respinge acușările aduse comitetului și declară că și d-na demisionează din acel comitet.

D. Nicorescu vede în explicațiile de până aci destule motive, ca d. Rosetti să își retragă dimisiunea.

D. P. Grădișteanu reamintește, că d-na a fost pentru punerea sub acuzare numai a unui mic număr dintre foștii miniștri, prin urmare acum n'ar putea lua parte în comitet. D-na este de părerea d-lui Stătescu, adică să se retragă acuzarea, căci astăzi trebuie să avem alte interese cu mult mai importante în vedere, iar nu această afacere resușită.

Se dă lectură unei motiuni, că Adunarea rugând pe d. Rosetti să își reocupe locul de președinte, trece la ordinea zilei.

D. Holban zice, că dacă interesul țării reclamă ridicarea acușățiunii, atunci nici d-na nu se opune și va orța.

D. Vulturescu roagă pe d. vice-președinte să suspende ședința, ca adunarea să se consulte asupra propunerii.

Ședința se suspendă.

La redeschidere, d. P. Ghica citește o propunere de trecere la ordinea zilei: Adunarea să invite pe comitetul de acuzare, ca în cel mai scurt timp să sesizeze pe Înalta Curte de justiție de acest proces, și rugând pe d. Rosetti să își reocupa locul, Adunarea trece la ordinea zilei.

D. Vulturescu, observă că Adunarea nu poate vota această motiune, după ce s'a dat deja o dată un vot în acel sens, care n'a avut nici un rezultat practic.

D. Misail văzând că mai mulți colegi ai săi din comitetul de acuzare au demisionat, deolind și d-na ori-ce responsabilitate în această afacere. Cât despre motiunea propusă, comitetul este în imposibilitate materială de a i-se conforma. D-na nu s'a dat în lături de la muncă, dar singur nu poate face rechizitoriul, sau numai cu d. Giari. D. N. Fleva nu poate să își lăse soția, care e rău bolnavă. D. Stătescu trebuie să își caute sănătatea zdruncinată; d. Stoloianu a demisionat. Ce e de făcut? Adunarea dacă voaese un rezultat practic, trebuie să numească un comitet omogen, sau resping-ți demisiunile toate și însărcinați comitetul vechiu ca să ducă cauza la Casație. Cu motiuni platonice nu se face nimic toate lucrările trebuiesc luate de capo, prin urmare nu se poate fixa termenul când comitetul trebuie negreșit să își termine lucrările.

D. Dimancea susține motiunea, arătând că prin ea nu se pune nici un termen. Apoi respinge cu indignare ideea de a erta pe cei culpabili și criminali, chiar de ar trece ani întregi.

D. C. A. Rosetti, se convinge tot mai mult, că nu se mai unște cu majoritatea Adunării. Nici cu d. Stătescu, nici cu d. Dimancea nu e de acord.

Trbuie să avem inimă a face justiție. Nu anii, dar nici trei zile nu primește să mai treacă. Comitetul e dat probe de abnegație și crede că în zece zile și va putea termina lucrarea. Nu cere altceva de cât justiție, și aceasta să nu fie tardivă.

D. P. Grădișteanu crede, că motiunea nu este de cât lăsură acușățiunii suspendiune. Dacă e să se completeze comitetul, apoi d-na propune să se aleagă propunitorii motiunii d-ni Ghica, Dimancea etc.

D. P. Ghica. Pentru ce această grațiositate, d-le Grădișteanu, căci eu n'am propus să vă alegă pe d-voastră?

Inchizându-se discuțiunea, se pune la vot motiunea, adică, ea comitetul, cu ori câți membrii va avea, să sesizeze Curtea de Casație, și se adoptă de Adunare. Demisiunea d-lui Stoloianu se respinge.

Sedința se ridică la orele 5 jnm. seara.

CURTEA CU JURATI

Eri s'a judecat procesul intentat ziarului "Timpul" de către doctorul Rimniceanu, pentru articolul unui medic militar prin carei se imputa că s'a strecurat în funcțiile ce ocupă pe sub mână. D. Rimniceanu, afara de Inchisoarea preventivului, mai cerea și despăgubire, suma de douăzeci mii franci.

D. Granda, nevoind să denunțe pe autor, care este funcționar și părinte de familie, fiind convins și de adevărul celor coprinse, a luat răspunderea pentru acel articol.

D. Rimniceanu s'a prezentat înainte Curții Juraților cu toate favorurile convenite unei rude a primului ministru. Și președintele și procurorul au lăsat câmp liber ziarului doctor pentru a își vărta tot veninul contra d-lui Granda, acuzându-l că face poezii, că este vândut Muscalilor, că a publicat "Albina Pindului," că a fost redactorul "Românului" (când?), "Presii" "Curierului Bucureștilor" și al "Timpului" și altele "jusedem farinae." A plâns, s'a jurat că a fost considerat de chelner în Paris, a conjurat nominal pe jurați și câte altel. Nici un cuvânt însă despre modul cum a trecut concursul și despre furarea tezei. D. Procuror asemenea a susținut din toate puterile pe reclamant. D. Președinte și-a permis ceștiuni de natură a influența pe jurați. În timpul suspendării ședinței un necunoscut a căutat să provoace scandal pe d. Granda prin cuvinte cari, dacă n'ar fi fost rostite

cu intenție în sala Juraților, era să întălească o pedeapsă foarte aspră.

D. Granda s'a mulțumita espune că de inferior a fost dr. R-cenu în concursul pentru ocupare postului de medic la spitalul de copii, că chiar teza apurată acel concurs supusă comisiei examinatoare este tradusă din cuvânt în cuvânt după a doctorului Bercaru și tipărită cu numele său, ceea ce este un furtigaș. A arătat că teza plagiată, care a fost la instrucție, acum lipsește din dosar, și că cererea sa d'a se numi o comisie de experți pentru a cerceta faptele s'a respins, cu toate stăruințele.

D. Meitani a urmat apărarea cu mult talent și logică. Comisia Juraților afara de vr'o dot, era compusă de roși.

Prevenitul a fost achitat cu paritate de voturi. În aplauzele mulțimii, care umplea sala.

Într'un număr viitor, vom espune pre larg acest proces.

SCRIRILE ZILEI.

I. S. Principele Serbiei a plecat azi dimineață la Ploiesci.

S'a ales deputați în colegiul IV, d. Gr. Monteoru (Buzău), d. Dim. Negulic (Bolgarad), Romulu Opranu Brăila) și Radu Gulescu (Prahova).

Recunoșterile pe tot malul turcesc al Dunării se fac acum foarte des. Cete mai mult sau mai puțin numeroase de casei trec și fac cuvenitele recunoșteri până în interiorul Bulgariei, apoi se întorc. Locurile baze de peste Dunăre sunt încă inundate, ceea ce împiedică operațiile militare.

Acum vr'o trei zile Turcii au bombardat Giurgiul, aruncând vr'o 24 obuze. Focurile neavând nici un efect bateriile rusești nu le-au răspuns, așa că bombardarea a încetat după o oră.

Citim în "România liberă de la 10 curent:

Camera și Senatul a ținut o ședință secretă azi noapte.

Această ședință a dat naștere la fel de fel de conjecture asupra obiectului său.

Noi nu putem asigura pe public, foarte îngrijat de acest fact, despre cele petrecute în congresul de azi noapte. Credem însă, și avem motive serioase de a crede aceasta, că un apel călduros s'ar fi adresat tuturor nuanțelor partidului liberal spre a lucra în unire.

Dacă lucrurile vor fi astfel, de bună seamă că nori foarte amenințatori se grămădesc asupra României. Demisiunea președintelui Camerei a fost semnalul unei furtuni. Ferescă Dumnezeu de un sfârșit pustiitor.

Ni se comunică că prefectul de Olt, d. Furduescu, ar fi suspendat din funcțiune pentru abuzurile comise; iar în locul său s'ar fi trimis ca prefect un ténér și inteligent avocat, d. Misir.

Berlad, 1877 Iunie 5 (17).

Domnule redactore,

Basați pe patriotismul d-v. și pe interesul ce purtați cauzelor patriotice, ne permitem a vă ruga să binevoiați a da loc în primul No. al ziarului d-v., următorului apel și proces verbal precum și listei aci anexate.

Primiți vă rugăm, cu această ocaziune espresiunea profundei noastre stime.

Președinte, D. Goliger.

PROCES VERBAL

Junimea israelită română din orașul Berlad, văzând votul dat de Corpurile legiuitoare române din ziua de 10 Maiu a. c. relativ la independență și că România, scumpa noastră patrie se află acum în lupta sângeroasă cu neamicul, pentru asigurarea acestei independenței, s'au întrunit a forma un comitet care se

compune din d-nii David Goliger președinte, d. Charles Iuster casier, d. Leon Stein secretar și membrii dli, Ch. Bujes, Iosif Loebel și L. M. Kahane, care a și procedat pentru adunarea ofrandelor și adunând suma de franci 224 prin subscripțiuni voluntari conform listei No. I ce se publică mai jos, a și înaintat această sumă pentru a ei destinațiune d-lui L. Sillerman casierul comitetului israelit din acest oraș.

Președinte: D. Goliger.

Casier: C. Iuster.

Secretar, Leon Stein.

Membrii: (Ch. Bujes, Iosif Loebel, M. L. Kahane.

APPEL

către "Junimea Israelita Română, din Berlad.

Contrași!

Împrejurările grave în care se află actualmente România, mult iubita noastră patrie, ni se impune sacra datorie de a ne îngrijii de soarta ei, căci de la cine alt poate ea accepta ajutorul bine meritat, dacă nu de la fi ei pe care îi nutrește și îi adăpostesc ca o mamă pururea vigilență?

Copii dar și aceleași mune, văzând că frații noștri români stau deja la fronturile țării pentru a o apăra contra agresorilor, ni se impune sacra datorie de a alerga în ajutorul bravilor soldați.

În scopul acesta, constituindu-ne într'un comitet ad-hoc, ne permitem a adresa un călduros apel către voi junți israeliți români și vă rugăm cu insistență să binevoiați a contribui pe cât mijloacele ve vor permite și a vă grăbi să depuneți obolul vostru pe altarul patriei noastre, România liberă și independentă.

Invităm tot odată pe junți israeliți români din alte orașe a constitui și ei comitete pentru același scop patriotic și umanitar.

Nu ne indoim că apelul nostru va găsi un eho și resonanță în inimile fie-cărui din d-v. și că fie care se va grăbi să îndeplinească cu plăcere datoria către iubita sa patrie.

Președinte: D. Goliger.

Casier: Ch. Iuster.

Secretar, Leon Stein.

Membrii: (Ch. Bujes, Iosif Loebel, M. L. Kahane.

LISTA No. I.

D. I. Kohn (Viena) prin D. Goliger) 40 lei, David Goliger 12 lei, Charles Iuster 12 lei, Ch. Bujes 6 lei, Iosif Loebel 6 lei, Aron Iaroslavitzes 6 lei, S. Scharof 6 lei, M. Hellmann 5 lei, M. L. Kahane 5 lei, Israel Landan 5 lei, B. Moscovici 5 lei, Hers Levinsohn, (Fălcin) 5 lei; Iosif Dantscher 4 lei, Leon Hellman 4 lei, Iosif Ornstein 4 lei, Marcus Abramovici 4 lei, Israel Carniol 4 lei, Koppel Steinbach 4 lei; S. Granberg, (Podu-turc) 4 lei, A. B. Glesberg 4 lei, Alter Silberman 4 lei, Moses Abeles, 4 lei, I. H. Loebel 4 lei, E. Wexler 4 lei, Salomon Barot 4 lei, Herman Klemfner 4 lei, Acher Vitzling 3 lei, Seide Rosenberg 3 lei, Pincus Rosenthal 3 lei; M. Abramovici 3 lei, Leon Stein 2 lei, Dayer Kimmel 2 lei, Herman Schwarz 2 lei, A. Stein 2 lei, Mayer Davidsohn 2 lei, Herg Salomonovici 2 lei, L. Gnthmann 2 lei, Abr. Kerner 2 lei, H. Einiger 2 lei, Mayer Kohu 2 lei, Martin Klempfner 2 lei, Samuel Edelstein 2 lei, Enich Prinz 2 lei, Marcus Schlesinger 2 lei, Simon Barachovici 2 lei, Lazar Goldstein 2 lei, Zelig Gluckan 1 lei, I. Blum 1 lei, Isaac Mond 1 lei, A. Granberg 1 lei.

Total 224 lei noi.

Casier, Ch. Iuster.

DEPESI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI

(Agenția Havas)

Serviciul de la 22 Iunie 9 ore dimineața

Viena, 21 Iunie.

Aflăm din sursă autentică că seirea anunțată de ziarul "Tagblatt" din Viena și de "Gazetta de Colonia" despre o ocupațiune iminentă a mai multor părți din teritoriul turcesc de Austria, este lipsită de orice temei. Tot astfel este și cu articolul din "Fremdenblatt" de astăzi care arată că indispensabilă mobilizarea celor două corpuri de armată. — Această aserțiune reprezintă numai păreri personale ale organului "Fremdenblatt" și nu au nici o valoare de tot așteptat. Proba cea mai bună despre aceasta este conoediul de p'tru septămăni ce a luat generalul Rodiof, guvernatorul Dalmagiei.

Se confirmă seirea că Soliman-Pașa a străbătut străzilele de la Ostrog. Se adună că deja și-a uit armata cu a lui Ali-Bab. Mehemed-Ali continuă de a înainta în Muntenegru.

Se pretinde, dar necunoscută seirea este lipsită de orice caracter oficial și câștigă prea puțin încredere, că Rușii ar fi fost respinși în vecinătatea Vanului și că garnizoana ce lăasaseră la Bajazid și-ar fi depus armele.

Agenții Serbiei la Constantinopol a reînviat declarațiunea neutralității guvernului său. Agenții desminte seirea care atribuie Serbiei intențiunea de a lăsa pe Ruși să treacă pe teritoriul ei.

Se crede, în general, că Rușii vor cere trecerea Dunării pe la Nicopol.

Câteva bastimente turcești, cari navigează pe lacul Scutari, au bombardat fortul Zibich, ce îl ocupă muntenegreii.

Prințul Hassan n'a plecat încă.

Este îndoiială că Camera va numi o comisiune permanentă.

Paris, 21 Iunie.

"Camera deputaților." Camera a refuzat cu 844 voturi contra 160, votarea contribuțiilor directe, cu toată stăruința ministrului de finanțe, care a observat că conștile generale în seșiunea lor din August nu vor putea să opereze repartiția obișnuită.

Stanga stăruiește asupra necesității d'a se convocare îndată alegerilor pentru alegerea noii Camere. Ministrul răspunde că el dorește să opereze această convocare în cel mai scurt termen, dar că este cu neputință d'a întruni Camera la timpul cerut pentru a vota contribuțiile. — D. Langlois prezintă raportul comisiei bugetare, prin care propune a se acorda credite suplimentare ministrului de școali. D. Langlois constată că, dacă Camera respinge tot ce ar implica o încredere oare-care în Cabinet, totul e este dispus a vota toate măsurile necesare pentru mersul serviciilor. — Proiectul este adoptat cu unanimitate și ședința este rădăcată.

"Senatul." — D. dace de Broglie constată progresul radicalismului. Majoritatea Camerei însă și — dice el, — era împărțită. Mareșalul Mac-Mahon nu putea să îndure dominația radicalilor. Răspunzând la acușarea aruncată ministrului, că este productul intrigilor clericale, dacele de Broglie, așe că în adevăr ministerul este legat de Biserică, dar nu renegă nici un principiu din dreptul public, nu voaese să compromită pacea cu vr'o intrigă religioasă și n'are nici o velleitate răboinică. (Vil aplause din dreapta.) Discuția va urma mâine.

Londra 21 Iunie.

"Camera Comunelor." — Lord Hamilton a prezentat bugetul Indiei. El cere autorizarea de a procura cinci milioane lire sterlingi, jumătate prin împrumut iar jumătate prin emisiune de bonuri de treasor, pentru a umple deficitul armat din foamețele succesive, din deprețuirea monedei de argint și stagnația crescândă a afacerilor.

New-York 20 Iunie.

Un mare incediu a izbucnit la San-Sohn, în noul Brusovic. Păgubile se rădăcă la vr'o 10 sau 15 milioane dolari. A izbucnit o insurecție generală a Peilor-Roșii în copriusul Idaho.

Serviciul de Vineri, 4 ore p. m.

Turnu Măgurele 21 Iunie.

Lângă Belina mai mulți păstori români având imprudența de a se apropia de Dunăre, au fost atacați de vr'o 600 hașibuzaci, care se apropiau în băci. În armă trapele roșii au pus pe țarcul la goană.

Roma 22 Iunie.

Seirea că Vaticanul ar fi făcut azenatul rusesc reprezentanții relativ la persecuțiunile contra catolicilor este cu desăvârșire falșă.

MULȚUMIRE PUBLICA.

Incendiu din noaptea de 4 spre 5 Iunie a. c. distrugându-mi cu desăvârșire moara și acarele mele din urbea Berlad. mi îndeplinesc o datorie, mulțumind prin aceasta în public onor. "Directiuni a Societ. Dacia", pentru graba și justiția ce a pus liquidându-mi și plătindu-mi despăgubirea cuvenită, pentru care esprimându-i recunoștința mea, nu hesit a recomanda cu căldură tuturor "acasă instituțiune română Societ. de asigurare "Dacia" în București, fiindcă am câștigat convingțiunea că toate șgomotele răspandite de rău-voitori în privința acestei societăți sunt cu totul nefondate.

Nicol Maeri Spirato.

Berlad 6 Iunie 1877.

BIBLIOGRAFIE

A APARUT: HAMLET PRINTIUL DANIMARCKI de William Shakespeare traduciune în versuri de ADOLF STERN Dedicată M. Séle Dómnol De vânzare la toate Librăriile Prețul Lei Noui 4.

DOCTORUL I. FELIX n'a mntat ÎN STRADA CALONFIRESCU No. 3.

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE

Table with columns: VALOAREA, Cereale, Ofertate, Precii facut. Includes entries for Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, etc.

CURSUL VIENEI 21 Iunie (st. n.) 1877. Table with columns: Metalice, Nationale, Renta in aur, etc.

CURSUL DE BERLIN 21 Iunie (st. n.) 1877. Table with columns: Actiunile cailor ferate romane, Obligatiunile romane, etc.

TEATRUL CEL MARE REPRESENTATIUNE EXTRAORDINARA sub directiunea de scena a D-lui M. MILLO

THEATRUL CEL MARE Societatea Artistica d'Opera Italiana Marți la 14 Iunie 1877

J O N E Dramă lirică în 4 acte, Poezia de G. Perruzzi, muzica de M-ro Petrella.

TEATRUL DE VARĂ GRADINA GUICHARD Astăzi și în fiecare zi spectacole ROMANE, FRANCESE SI GERMANE

ANUNCIU

Călatorii la Brașov pot afla la institutul Băilor de aburi de acolo, în dosul gimnasului român,

LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAL este de vânzare cu prețul foarte puțin prin Domnul C. SIEBRECHT

Băile din Zaizon!

Plăcutele băi de la Zaizon se află într-o vale îngustă a munților, unde sublimitatea seriosă a Carpaților se unește cu grațioasă simplitate a văilor cu aerul pur și sănătos...

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN, arendașul băilor din Zaizon.

CASELE din Strada Academiei în care a ședut Ministerul Justiției, situate lângă casele d-lui N. Lahovary...

Moșia Boldești din județul Buzen în întindere 3,000 pogone, la o oră depărtare de gara Mizil...

O MORA TRANSPORTABILA pe roțile, cu locomobilă și celelalte unelte, bună de aplicat pentru trebuințele oștirii...

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE IN ROMANIA

Table with columns: Bucuresci-Bărboși-Roman-Suceava, Suceava-Roman-Bărboși-Bucuresci, etc. Includes train routes and schedules.

Table with columns: Bucuresci-Giurgiu-(Smârda) și vice-versa, LEGATURI. Includes schedules for various routes.

L'INTERPRETE MILITAIRE EN ORIENT.

Un vocabular de buzunar în 4 limbi adică ROMANO-FRANCEȘU-RUSU-TURCĂ în care se vor afla limbile ruse și turcă...

CHARTA RESBELULUI în limba Română lucrată în 6 culori, în deosebită culoare cu deslușirile lor...

Un ténar german, inginer de mine, care posedă cele mai bune ateste în această ramură...

CE SE POATE CAPATA PENTRU 3 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENA

STRADA CAROL I N. 5 LA STEUA ALBĂ AVIS IMPORTANT INCALTIAMINTE PENTRU BARBATI, DAME SI COPII

SOCIETATEA DE ASSIGURARE AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST FONDATA IN ANUL 1899

ESPOSIT STRADA EPISCOPIEI No. 4 LA STRUGURILE NEGRU OCA SI UNE RARĂ VINURI NATURALE

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS PALATUL DACCIA și la toate librăriile din țară